

Algorytmy zrandomizowane

<http://zajecia.jakubw.pl/nai>

ALGORYTMY ZRANDOMIZOWANE

Algorytmy, których działanie uzależnione jest od czynników losowych.

- Algorytmy typu **Monte Carlo**: dają (po pewnym czasie) wynik optymalny z prawdopodobieństwem bliskim 1

np. algorytm szukania pokrycia macierzy przez wielokrotny losowy wybór kolejnych kolumn (o ile pokrywają nowe wiersze macierzy)

- Algorytmy typu **Las Vegas**: dają zawsze wynik optymalny, a randomizacja służy jedynie poprawie szybkości działania.

np. zrandomizowany QuickSort

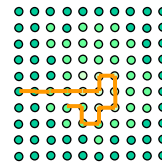
PRZESZUKIWANIE TABU

Schemat działania: przeglądamy przestrzeń stanów (rozwiązań), przechodząc zawsze do tego sąsiada, dla którego wartość funkcji oceny jest największa (jak w algorytmie wspinaczki), o ile nie znajduje się on na liście punktów zabronionych. Na liście tej przechowujemy k ostatnio odwiedzonych punktów (np. $k=1000$).

Przykład: maksymalizacja funkcji dwuwymiarowej (na siatce o ustalonej dokładności).

Wersja zrandomizowana:

Z prawdopodobieństwem $1/2$ wybieramy najlepszego (dozwolonego) sąsiada, z prawd. $1/4$ - drugiego z kolei, z prawd. $1/8$ - trzeciego itd.

Metoda oparta na sąsiedztwie.

PRZESZUKIWANIE LOSOWE

Najprostsza metoda: z przestrzeni stanów S losujemy wiele obiektów x i wybieramy ten, dla którego $f(x)$ ma wartość największą.

Metoda bardziej złożona: po wylosowaniu np. 1000 obiektów zapamiętujemy 100 najlepszych i kolejnych losowań dokonujemy z "sąsiedztwa" tych 100.

(Przykład - problem komiwojażera: losujemy 1000 dróg, wybieramy 100 najkrótszych, następnie losowo je modyfikujemy, otrzymując kolejne 1000 przykładów itd.)

Metoda hybrydowa: wybieramy 100 najlepszych z 1000 losowych, następnie dla każdego z nich uruchamiamy algorytm wspinaczki.

Metody (często) oparte na sąsiedztwie.

SKĄD WZIĄĆ LICZBY LOSOWE

Źródła „prawdziwej” losowości:

- zegar systemowy
- użytkownik (np. czas naciśnięcia klawisza, ruch myszki)
- przyrządy pomiarowe (np. szum wzmacniacza, licznik Geigera obok próbki promieniotwórczej)

W praktyce te źródła losowości służą do inicjowania ciągów liczb pseudolosowych w generatorach programowych.

Przykład:

generator Marsaglii (1991): $x_n = (x_{n-s} + x_{n-r} + c) \bmod M$,
gdzie $c = 1$, jeśli poprzednia suma przekroczyła M , $c = 0$ w p.p.

Np: $x_n = (x_{n-2} + x_{n-21} + c) \bmod 6$, okres: 10^{16}

Np: $x_n = (x_{n-22} - x_{n-43} - c) \bmod 2^{32}-5$, okres: 10^{414}

Generator z niektórych kompilatorów C/C++ (np. GCC):

$x_n = (1103515245 x_{n-1} + 12345) \bmod 2^{32}$

$\text{rand}() = (x_n / 2^{16}) \bmod 2^{15}$

LICZBY LOSOWE O ZADANYM ROZKŁADZIE

- Metoda ogólna: **odwracanie dystrybuanty**.

Mamy wygenerować zmienną losową z rozkładu o znanej gęstości $f(x)$.

Niech $F(x)$ - dystrybuanta tego rozkładu. Wtedy:

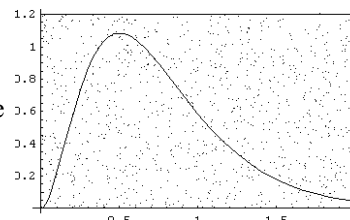
wynik = $F^{-1}(u)$

jest szukaną zmienną losową, o ile u - wartość losowa z przedziału $[0,1)$.

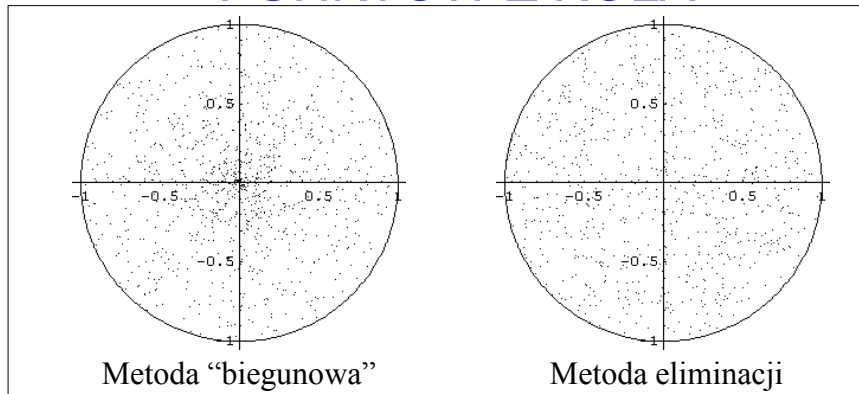
- **Metoda eliminacji:**

Znamy gęstość $f(x)$ na pewnej dziedzinie D , jednak nie znamy F^{-1} . Niech M - ograniczenie górne $f(x)$.

```
repeat
    u1=random(D)
    u2=random(0,M)
until u2<f(u1)
```


PRZYKŁAD - LOSOWANIE PUNKTÓW Z KOŁA

Losujemy współrzędne w układzie biegunowym (kąąt i promień) z rozkładu jednostajnego.

Losujemy punkty z kwadratu i eliminujemy te, które leżą poza kołem.

LAS VEGAS - PRZYKŁADY

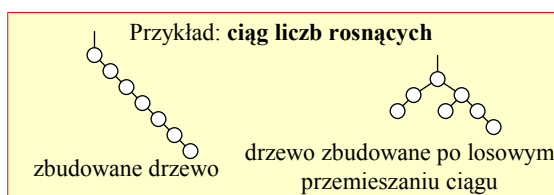
RandomQuickSort:

1. Mamy posortować zbiór S . Wybieramy z S losowy x .
2. Dzielimy S na zbiory S_1 - elementów mniejszych, niż x i S_2 - większych.
3. Rekurencyjnie sortujemy S_1 i S_2 .

Średnia złożoność jest taka sama, jak w przypadku deterministycznym. Losowanie zapobiega zbyt częstemu pojawianiu się "złośliwych" danych.

Przykład pokrewny: budowa drzewa binarnego

Przed budową drzewa mieszamy losowo dane wejściowe.

MONTE CARLO

- Metody, które dają z pewnym prawdopodobieństwem dobry wynik
- Prawdopodobieństwo można zwiększać powtarzając obliczenia wielokrotnie
(tej cechy nie mają alg. deterministyczne)
- Algorytmy numeryczne
 - całkowanie
(liczymy średnią wartość funkcji w losowych punktach)
 - sprawdzanie, czy $AB=C$ dla macierzy A, B, C
(zamiast mnożyć A i B , co jest kosztowne, losujemy wektor x i badamy, czy $A(Bx) = Cx$, dla wielu różnych x)